

**בעמדנו ביום ההולדת
דכ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע
שאז "מזלו גובר"
ישנה הוראה ונתינת כח מיוחדת
להוסיף ביתר שאת וביתר עוז
בכל הענינים הקשורים עם בעל יום ההולדת**

למעמד ומצב ד"בירא עמיקתא" –
הרי זו ירידה גדולה ועצומה,
ובאופן גרוע יותר מיהודי שלא
למד ב"תומכי תמימים" שנמצא
במעמד ומצב דומה, כי הירידה
והנפילה ל"בירא עמיקתא"
נמדת לפי ערך הגובה והמעלה
ד"איגרא רמה" שממנה היתה
ירידה ונפילה זו!

והנה, מכיון שהאמור לעיל
מיוסד על מאסרי חז"ל וכו' – עניני התורה, והתורה היא
"תורת חסד" – מובן, שכוונת הדברים האמורים אינה
כדי לצער מישהו ח"ו, אלא אדרבה: להדגיש "אז עס איז
קיינמאל ניט פארפאלן" (אין אף פעם מקרה אבוד), כלומר,
שמבלי הבט על מעמדו ומצבו בהוה, ביכלתו "בשעתא
חדא וברגעא חדא" – באופן ד"לכתחילה אריבער" –
להתעלות למעמד ומצב נעלה ביותר, באופן המתאים
לתלמיד ד"תומכי תמימים".

וענין זה פועל גם בעניניו הגשמיים – כלומר, שמבלי
הבט על מעמדו ומצבו בהוה, נפעלת הרחבה בכל עניניו
הגשמיים, באופן ד"לכתחילה אריבער".

וכל האמור לעיל קשור גם עם העובדה שהתייסדות
ישיבת תומכי תמימים היתה בשבעת ימי המשתה דנישואי
בנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, וידוע שכללות ענין
הנישואין הוא המשכת וגילוי כח הא"ס למטה.

והמעשה הוא העיקר: בעמדנו ביום ההולדת דכ"ק אדמו"ר
מוהרש"ב, שאז "מזלו גובר", ובפרט בשנה זו שהיא שנת
המאה להתחלת נשיאותו, ומה גם שבקביעות שנה זו חל
כ"ף חשוון ביום השבת, ישנה הוראה ונתינת כח מיוחדת
להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל הענינים הקשורים עם
בעל יום ההולדת, ובמיוחד – בלימוד תורת החסידות
(לימוד תורתו וכו'), ובכללות – הפצת המעיינות חוצה.

וכללות העבודה היא באופן ד"אליך נשאתי את עיני
היושבי בשמים" (שזהו הפרק תהלים דיום ההולדת
הקכ"ג), כלומר: בד בבד עם ההתעסקות בעבודתו בענינים
הכי נעלים (עד ש"אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים")
– אינו מסתפק בזה, אלא הוא מתפלל ומבקש ותובע
באופן של "שטרעם": "חננו ה' חננו כי רב שבענו בוד",
"רבת שבעה לה נפשנו הלעג גו' הכוז גו'", היינו, שאין
באפשרותו לסבול עוד את אריכות הגלות, ולכן מבקש
שיהי' כבר סיום וקץ הגלות!

משיחת כ' מרחשוון ה'תשמ"ג

**תיכף יצא כ"ק אד"ש מפתח'גז עדן התחזון' ובמקום החלוקה של כל יום ראשון
הועמד השולחן, וכ"ק אד"ש החל בחלוקת הדולרים הפתאומית
כשהוא מאחל לכל אחד מהעוברים על פניו:
"א הצלחה'דיקער כ"ף חשוון"**

יומן מימי ט"ו-כ"א מרחשוון ה'תשמ"ח

שבת-קודש פרשת 'וירא', ט"ו מר-חשוון

כשהגיע הבוקר כ"ק אד"ש 770 הודיע באמצעות המזכיר הריל"ג את הרש"י עליו ישוחח בהתוועדות השבת.

אגב, ההודעה התקבלה בהפתעת מה, זאת משום שכבר שנים רבות אין מתוועד כ"ק אד"ש בשבת זו.

בשעה 1:30 ירד כ"ק אד"ש להתוועדות הקודש שהייתה גם השבת שמחה ומיוחדת.

<<< המשך בעמוד הבא >>>

תורת התורה

**שיחות, אגרות ויומנים
בעניניא דיומא**

גליון קלד

**יו"ל לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
צוקללה"ה נבג"מ זי"ע**

ועש"ק פ' וירא, ה'תשע"ז

מאה וארבע-עשרה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר
יוצא לאור עלידי



והתלמידים השלוחים
ישיבות תומכי תמימים ליובאוויטש באה"ק

להצטרפות לרשימת תפוצה:
BeitChayeinu@gmail.com
להקדשות: +972-7-95742151

מעמד וראש

ש"פ וראש ה'תשמ"ט

נשיא דורנו הכריז וחזרו ומכריז בעצם היום הזה:

מה שטוען שכבר עסק רבות בהפצת התורה והיהדות, ה"ו בבחינת "אני את נפשי הצלתי", למלא חובתו בהפצת התורה והיהדות; אבל אותו יהודי שנמצא עתה במצב של פק"ג - לא יושע מזה שפלוני עסק אתמול בהפצת התורה והיהדות!

ואפילו בנוגע לחובתו לעסוק בהפצת התורה והיהדות - הרי, עצם העובדה שרואה ("ישא עיניו ורא") יהודי שנמצא במצב של פק"ג, בהשגחה פרטית (כתורת הבעש"ט הידועה), ממה הוכחה ברורה שענין זה שייך אליו, היינו, שהפעולה על יהודי זה היא חלק מתפקידו ושליחותו (ובודאי ניתנו לו הכחות הדרושים לכך, שהרי אין הקב"ה מבקש אלא לפי כוחו), ולכן, עליו להניח כל עניניו ולרוץ ("וירץ לקראתם") כדי לגמול חסד עם יהודי זה, לקרבו להקב"ה, לתורה ומצוותיו.

ובפרט לאחר שכ"ק מו"ה אדמו"ר נשיא דורנו הכריז שתפקיד דורנו - צו השעה - לעסוק בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, כפי שהכריז גם אתמול ושלשום כו', בשנה שעברה, ולפני עשר שנים וכו', וחזרו ומכריז בעצם היום הזה!



גם מקומם של כל הביאורים הקבועים ברש"י, ב"לקוטי לוי יצחק" על הזוהר וברמב"ם לא נעדר. תוך כדי הדברים בענינים הנ"ל הזכיר כ"ק אד"ש כבדרך אגב את הנפילה הגדולה ב"וואל סטריט" ובירך שתיהן זו רק ירידה צורך עליה ואף אחד לא יצא ניזוק ממנה ואדרבה יגיע המצב אצל כל אחד של "יד המחלקת צדקה" שזהו בעצם גילוי רצונו האמיתי של כל יהודי...

לסיום הורה כ"ק אד"ש לחזן הרה"ח ר"מ שליבסקי לנגן "שיבנה בית המקדש"... ונתן את שיירי המזונות להרה"ח (המכניס אורחים) ר"מ ירסלבסקי בהזכירו - לפני קומו לתפילת המנחה - אודות ברכה אחרונה.

יום ראשון, ט"ז מר-חשון

בחלוקת הדולרים הבוקר הגיע ראש העיר אריאל שבשומרון מרן נחמן לקבל דולר מכ"ק אד"ש בהזדמנות זו התפתחה גם שיחה קצרה כאשר מר נחמן מסר לכ"ק אדמו"ר שליט"א את מפתח העיר, כשסיפר מר נחמן כי בעיר לומדים 3000 ילדים העיר כ"ק אד"ש כי אין להסתפק בכך ויש לשאוף להכפיל את מספר הילדים לפחות ולהעניק לחם חינוך יהודי מתאים.

אחר כך אמר כ"ק אד"ש כי על פי הגמרא במסכת "בבא בתרא" הרי כשנותנים מפתח, מקנים עימו גם את כל שאר הדברים שנפתחים על ידו וממילא עם נתינת מפתח העיר הרי שנמסרת גם הבעלות על כל שאר עיני העיר... כ"ק אד"ש ביקשו להרבות בשיעורי התורה בעיר ב"כפליים לתושיה", אף כי - הוסיף כ"ק אד"ש - ידוע לו מכבר על קיומם של שיעורים בתורת החסידות בעיר, אין להסתפק בהם ויש להוסיף עוד ועוד.

אחר כך בירכו כ"ק אד"ש בהצלחה בבניית בית הכנסת הגדול בעיר ובטקס הנחת אבן הפינה האמור להתקיים בקרוב, בציינו כי הדבר קשור גם עם הכתוב על שנה זו: "הקהל את העם האנשים, הנשים והטף וגרך אשר בשעריך" (רומז גם על גיור כהלכה).

בסיום השיחה נתן כ"ק אד"ש למר נחמן - שסיפר על פעילות חב"ד בעיר שבמרכזה עומדת הקמת ספריה יהודית חינוכית לילדים - שלושה דולרים האחד עבור העיר אריאל, השני לתת בניו יורק והשלישי על מנת ליסד קופת צדקה בספרית הילדים ולהניחו שם. הרבי שליט"א הוסיף כי הרמב"ם שהוא 'מורה הנבוכים' של כל הדורות, כותב בספרו, שהדבר הגדול והחשוב ביותר הינו מעשה בפועל ועל כן חשוב לחנך את הילדים לנתינת צדקה בפועל במקום סמוך לקריאתם בספרי הקודש.

בהמשך החלוקה הגיע אף השר מ.ק. לחלוקת הדולרים ואף שם נשמעו מפי כ"ק אד"ש דברים מדריכים ומאלפים.

יום רביעי, י"ט מר-חשון

היום לאחר תפילת המנחה "נחתה" הפתעה...

כמה דקות אחר שהסתיימה התפילה בזאל למעלה יצא המזכיר הריל"ג והודיע על חלוקת דולרים שתתקיים על אתר.

נקל להבין את אשר התרחש באותם רגעים של קבלת הבשורה, התרגשות ושמחה היתה נחלת הכל. תיכף יצא כ"ק אד"ש מפתח אגן עדן התחתון ובמקום החלוקה של כל יום ראשון הועמד השולחן וכ"ק אד"ש החל בחלוקה כשהוא מאחל לכל אחד מהעוברים על פניו: "א הצלחה/דיקער כ' חשון"... בתחילה אמנם היה אי סדר רב בשל ההפתעה ואי ההתארגנות מראש, אך עד מהרה נוצר תור ארוך ומסודר.

מכל העברים היה ניתן לראות אנשים - אשר דבר השמועה שפשטה חיש הגיעה אליהם - רצים לעבר 770, אנשים באמצע עיסוקיהם עזבו את חנותם ורצו לקבל דולר. היו שהגיעו ברכביהם ממקומות רחוקים יותר, שכן מי יותר על כזה מן סוג השפעה וברכה לכ' חשון מוצלח...

בראשית הדברים ביאר כ"ק אד"ש את תוכן השבת ומעלתה החל מהתאריך בו חלה, חמשה עשר בחודש שאז "קיימא סיהרא באשלימותא" ומכיון שישראל מונין לבלבנה ודומין לה, הרי שהשלימות הינה גם בישראל (ולא רק בלבנה), ושלימות זו בגשמיות - המשתלשלת משלימות ספירת המלכות ברוחניות - הינה נעלית, שכן כידוע, הלבנה גורמת שינויים בכללות הבריאה ועד לצומח והדומם, דבר הרומז גם כיצד יש להביא את הדרגות הגבוהות והנעלות ביותר עד למקום הנמוך והתחתון שאין למטה הימנו.

הדבר בולט במיוחד כאשר באים מחודש תשרי המשופע במועדים לחודש חשון, אז יש לפרוק את כל המטען הרוחני ולהביאו במקומו בתוך הימים הרגילים. גם שנת 'הקהל' מדגישה את אותו תוכן בהקבלת האנשים הנשים וכן הטף עד לקטני קטנים.

כך גם - סיכם כ"ק אד"ש - בענין השמחה, יש להביאה עד למקום התחתון ביותר בגוף שהוא העכב שברגל, ולכן לא מספיקה השמחה באופן של ישיבה שאז הרגליים נשארות על מקומן, אלא יש לרקוד ולהגביה את הרגליים דווקא...

עם סיום הדברים הקדושים ללא להיות קם לפתע כ"ק אדמו"ר שליט"א ממקומו בכל מלא קומתו הק' והחל בניגון ההקפות לאביו רבי לוי"צ ז"ל ברוקדו על מקומו תוך שהוא מלהיב את השירה בפנותו לכל העברים ובהתלהבות עצומה.

בשיחה הבאה ביאר כ"ק אד"ש מעלה נוספת ביום השבת קודש המברכת את כל ימי השבוע הבא. ביניהם, כ' מר חשון שהשנה גם ימלאו 127 שנה להולדתו של הרבי הרש"ב נ"ע כמנין שנותיה של שרה בפרשת השבוע הבא - "חיי שרה" וכפי שמסביר הרבי נ"ע (עצמו) את תוכן שנותיה של שרה שקאי על 'כתר', 'תענוג ורצון', 'חכמה ובינה' ושבעת ימי הבנין וכולם בשלימות.

בהקשר זה נכנס כ"ק אד"ש לביאור הנאמר גם לגבי אברהם אבינו "בא בימים" - "שהיו ימיו מלאים" וכי איך אפשר להשוות בין כל שנות חייו של אברהם אבינו לשלושת השנים הראשונות בהן עדיין לא הכיר אברהם את בוראו וכפי שאכן נרמז הדבר בכתוב "עקב אשר שמע בקוליו", 'עקב' האמור ביחס ל172 שנים מתוך 175 שנות חיי אברהם?

נקודת ההסבר היתה כי גם במשך שלושת שנותיו הראשונות עסק אברהם אבינו באותה התבוננות שהביאה אותו בסופו של דבר להכרה בבורא העולם.

היו גם הוראות מעשיות: לכל לראש להתחיל בהכנות הנפשיות - בהחלטת החלטות טובות - לקראת היום הבהיר כ' מר-חשון הקרב. החל מלימוד בתורתו הנ"ל של בעל השמחה, על הכתוב "ויהיו חיי שרה" גו'.

כמו כן, לארגן ביום זה בכל אתר ואתר התוועדויות אחדות ישראל וכפי שהרבה הרבי נ"ע, לבאר ולעורר ב'קונטרס "החלצו" (תרנ"ט) ונבאופן של "תחלצו מאתכם אנשים", 'החלצו', מלשון חלוץ העומד בראש ומוכן לקרב. 'מאתכם', דבר השייך לכל אחד ואחד הגדול קטן. 'אנשים', בתוקף ובגבורה].

היו גם דברים ברורים ונוקבים על אודות הציפיה לביאת המשיח והדרישה מהקב"ה לזירוזו, בקשרו זאת למוכא בכתוב תביעתו של משה רבינו "שלח נא ביד תשלח" שכבר אז ביקש ותבע את בוא הגאולה (כידוע הפירוש בפסוק).

בסיום הדברים הכואבים והנוקבים הכריז כ"ק אד"ש בקול רם "עד מתי" ותיכף החל גם הקהל הרב לקרוא בבקשה ובתחינה "עד מתי" !?

לאחר כמה פעמים העיר כ"ק אד"ש כי אין הכוונה שיציעו מתוך עצבות, אלא בשמחה ואז מהזעקה נהייתה שירה עזה של המילים באנגלית "עד מתי אנו צריכים לחכות, אנו רוצים משיח עכשיו"...

יהי רצון, אשר כל אלו שגרמו צער עד עתה הנה כיתרון האור מן החשך, בהנהגה דאתהפכא מן הקצה אל הקצה גרמו רוב נחת וענג בהנהגתם ולימודיהם מכאן ולהבא

מעצמו וראו

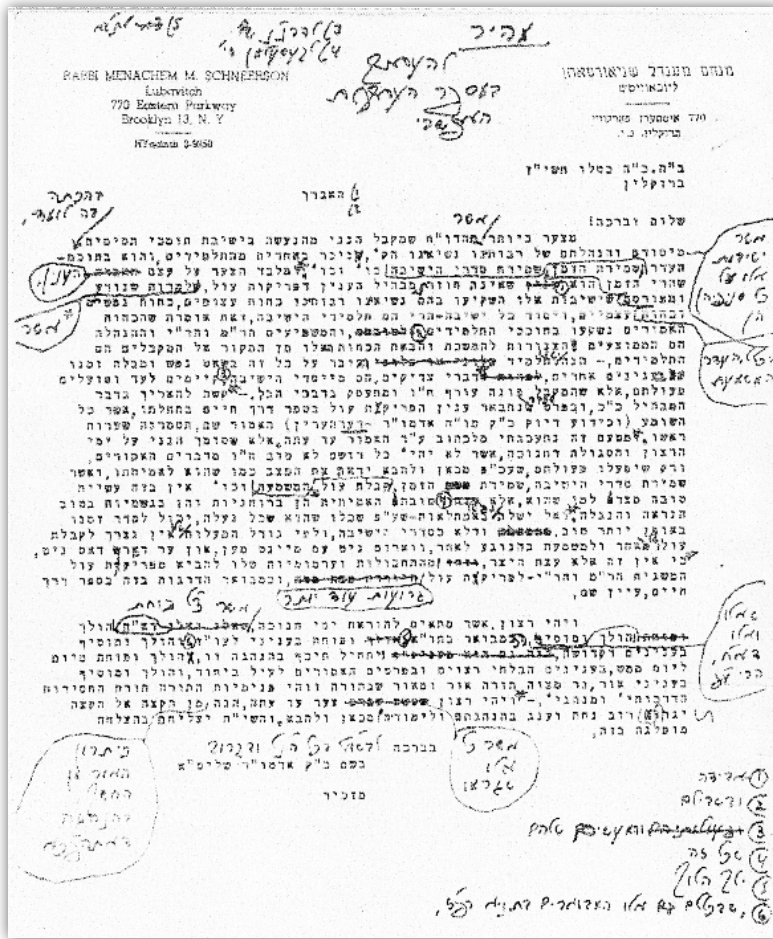
ש"פ וירא היתשמיט

להכנס לבנין הישיבה
במשך יום ההולדת
כ"ף מרחשוון

ובנוגע לפועל:

בכל עיר ועיר שיש בה ישיבת תומכי תמימים (השם שנקרא ע"י מייסד הישיבה בעת ההקפות דשמח"ת לאחר אמירת "ונומך תמימים הושיעה נא"), ישיבה מרכזית או סניף כ"ף, הן הישיבות שבתוך-לארץ, והן (ועצמו כ"ף) הישיבות בארצנו הקדושה, שיש בה קדושה יתירה כו' - ישתדל כאו"א מהמנצאים בעיר זו להכנס הבנין הישיבה במשך יום ההולדת כ"ף מרחשוון (ומה טוב - גם בימים שלפניו ושלאחריו) ולעשות פעולות טובות בכל ג' הקוין תורה תפלה וגמ"ת, להתפלל (או לומר מזמור תהלים, כולל ובמיוחד - המזמור המתאים למספר שנתו, מזמור קכ"ט), ללמוד מתורתו של בעל יום ההולדת, ולתת צדקה עבור מוסדותיו של בעל יום ההולדת, המתגלים ברוחו כו'.

[ובעיר שאין בה ישיבת תומכי תמימים, וא"פ בקל לילך לעיר אחרת כו' - יכולים לעשות זאת בתוך בנין שהוא מעין ודוגמת ישיבת תומכי תמימים, כמו, בית-חב"ד, בית תורה תפלה וגמ"ת].



בקשר עם יום כ"ף מרחשוון, יום הולדת כ"ק אדמו"ר (מהרש"ב) נ"ע, מובא לפנינו מכתב חריף של כ"ק אדמו"ר עם הגהות בכתי"ק, שנשלח להנהלות הישיבות ולתלמידים שלא שמרו על סדרי הישיבה.

פענוח הכתי"ק:

מהיר

להעתיק במספר העתקות אפשרי

(3) להרנ"ג ר' ניסן מנחם ש"י

(4) לקעסלמאן ר' שלמה חיים ש"י

(5) לתו"א [לתורת אמת]

ב"ה, כ"ה כסלו, תשי"ז ברוקלין.

(1) האברך

(2)

שלום וברכה!

מצער ביותר אשר בהדו"ח שמקבל הנני מהנעשה בישיבת תומכי תמימים בהכחה בה לומד, אשר ישיבות אלו על כל סניפיהן הן מיסודם והנהלתם של רבותינו נשיאינו הק', שניכר באחדים מהתלמידים, והוא בתוכם - העדר שמירת סדרי הישיבה ושמירת הזמן בכלל, העדר המשמעת כו' וכו'.

מלבד הצער על עצם המקרה הענין, שהרי

הזמן הוא - אבידה ענין שאינה חוזרת, מבהיל הענין דפריקת עול.

אשר שלמרות שנודע ומפורסם שישירות אלו השקיעו בהם נשיאינו רבותינו כחות עצומים, כחות נפשיים וכחות עצמיים, ויסוד כל ישיבה - הרי הם תלמידי הישיבה, זאת אומרת שהכחות האמורים נשקעו בתוככי התלמידים לטובתם ובשבילם, והמשפיעים הר"מ והר"י והנהגה הם הממוצעים והצנורות להמשכת והבאת הכחות האלו מן המקור אל המקבלים הם התלמידים - הנה ישנו תלמיד פלגני או פלגני העובר על כל זה בשאט נפש ומבלה זמנו בענינים אחרים.

למרות דברי צדיקים, הם מייסדי הישיבה, ופעולותיהם והמעשים שלהם קיימים לעד ופועלים פעולתם, אלא שהמקבל פונה עורף ח"ו ומתעסק בדברי הבל, -

קשה להאריך בדבר המבהיל כ"כ, ובפרט שכבר נתבאר ענין הפריקת עול בספר דרך חיים בתחלתו, אשר כל השומע (וכידוע דיוק כ"ק מו"ח אדמו"ר - דערהרין) האמור שם, תסמרנה שערות ראשו.

טעם זה נתעכתי מלכתוב ע"ד האמור עד עתה. אלא שסומך הנני על ימי הרצון והסגולה דחנוכה, אשר לא יהי' כל רושם לא טוב ח"ו מדברים האמורים, ורק שיפעלו פעולתם, שעכ"פ מכאן ולהבא יראה את המצב כמו שהוא לאמיתתו, ואשר שמירת סדרי הישיבה, שמירת הזמן, המשמעת, קבלת עול וכו' אין בזה עשיית טובה מצדו למי שהוא, אלא שכל זה טובתו האמיתית הן ברוחניות והן בגשמיות בטוב הנראה והנגלה.

ואל ישלה נפשו באמתלאות - שע"פ שכלו שהוא שכל נעלה, יכול לסדר זמנו באופן יותר טוב, ודלא כסדרי הישיבה, ולפי גודל המעלות שלו אין נצרך לקבלת עולו של אחר ולמשמעת בהנוגע לאחר, ווארום ניט עם מיינס מען, און ער דארף דאס ניט.

כי אין זה אלא עצת היצר, הדי ומהתחבולות וערמומיות שלו להביא מפריקת עול המשגיח הר"מ והר"י - לפריקת עול הודרה משה משה גרועות עוד יותר, וכמבואר הדרגות בזה בספר דרך חיים, עיין שם.

ויהי רצון, אשר מתאים להוראת ימי חנוכה, שאלו ואלו דא"ח אשר צ"ל פוחת והולך ומוסיף והולך, שאלו ואלו דא"ח, הרי ע"פ המבואר בתו"א ילך הלוך ופוחת בעניני לעו"ז, שבכללם גם אלו המבוארים בתניא רפ"ז, והולך ומוסיף בענינים דקדושה, ויתחיל תיכף בהנהגה זו, הולך ופוחת מיום ממש, בענינים הבחתי רצונים ובפרטים האמורים לעיל ביחוד, והולך ומוסיף בעניני אור, נר מצוה תורה אור ומאור שבתורה זוהי פנימיות התורה תורת החסידות הדרכותי ומנהגי'.

ויהי רצון, שששם שגורם אשר כל אלו שגרמו צער עד עתה, הנה כיתרון האור מן החשך, בהנהגה דאתהפכא מן הקצה אל הקצה, גרמו רוב נחת וענג בהנהגתם ולימודיהם מכאן ולהבא, והשי"ת יצליחם בהצלחה מופלגה בזה.

בברכה לבשו"ט בכל הנ"ל ובקרוב

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

מזכיר

נשיא ישראל "האט זיך אָפּגעגעבן און האט זיך אריינגעלייגט" להדפיס ולפרסם את הדברים עבורך ולתת לך את הכחות הדרושים לעבודה זו

מעצמו וראו

ש"פ וירא ה'תשנ"ט

כדאי ונכון שילמדו גם קונטרס החלצו

יש להוסיף, שכדאי ונכון שבין העניינים שלומדים מתורתו של בעל יום ההולדת ילמדו גם קונטרס החלצו - כידוע ומבואר בשיחותיו של כ"ק מו"ה אדמו"ר נשיא דורנו פרשת קונטרס זה, אמירתו ב"פ (בשמחת ובש"פ נח), והסיבות שעוררו לאמירת המאמר וכו', כולל גם - הוראתו להדפיס הקונטרס ולהפיצו (ומיני או נדפס כו"כ פעמים והופץ כו') כדי שילמדו בו מומן לזמן באופן ד"גדול תלמוד שמביא לידי מעשה, שעי"ז יתוסף באהבת ישראל ואחדות ישראל (ועאכו"כ שלילת ההיפך ח"ו), כמבואר בארוכה בקונטרס החלצו.

ויה"ר שפעולה הנ"ל תוסיף עוד יותר בהענין ד'החלצו מאתכם אנשים לצבא גוי" (כולל גם נשים וטף) - לסיים מלחמת בית דוד, לנצח את אלו "אשר חרפו עקבות משיחך" (כדברי בעל יום ההולדת אודות תלמידי תומכי תמימים), ולהביא בפועל ממש את דוד מלכא משיחא, יתכן ומיד ממש.

באופן של מלחמה, היינו, שהולך בתוקף, וללא כל פחד, ועד שאינו חושב ומהרהר כלל אודות סכנת המלחמה, כדי שלא יבוא לעבור על הציור ד"אל ירך לבבכם גוי" (כפס"ד הרמב"ם), וביחד עם זה - כאמור - בדרכי נועם ובדרכי שלום, ואז מצליח לפעול באופן המתאים.

לסיכום הדברים: מכיון שנשיא דורנו צוה להדפיס להפיץ ולפרסם שיחה הנ"ל - הרי מובן, שכל פרטי השיחה, כל חיבה וחיבה שבה, שייכים לכאו"א מישראל שנמצא בדור זה!

שיחה זו נאמרה אמנם בשנה מסויימת, במעמד ומצב מיוחד, בהתועדות מיוחדת וכו', אבל אעפ"כ, בדורנו זה שייכים כל פרטי הדברים לכאו"א מישראל ובכל מצב, גם כאשר נמצאים במדינה שהיא כחצי כדור התחתון, וביום חול, ורוב הקהל - "התורה על הרוב תדבר" - אינם בחורי-ישיבה, מ"מ, שייכים הדברים לכאו"א מישראל, ואפילו לנשים.

ומכיון שתובעים זאת - הרי בודאי ניתנו לכאו"א כל הכחות הדרושים לכך, ובלשון חז"ל: "איני מבקש כו' אלא לפי כחן", שכן, ע"פ תורה אסור לתבוע דבר שאין בכחו של האדם לעשותו, כפי שמסופר בגמרא שגבאי-צדקה התחבאו כדי שלא לפגוש יהודי שלא הי' בכחו - באותו זמן - לתת לצדקה, ועאכו"כ שלא תבעו זאת ממנו! וא"כ, כאשר תובעים זאת - בודאי נתנו את כל הכחות הדרושים לכך.

ומזה באים לחיוב נוסף: מכיון שנשיא ישראל "האט זיך אָפּגעגעבן און האט זיך אריינגעלייגט" להדפיס ולפרסם את הדברים עבורך ולתת לו את הכחות הדרושים לעבודה זו - "כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם" - הרי אם לא ינצל ח"ו את הכחות שנתנים לו, נמצא, שלא זו בלבד שאינו ממלא את תפקידו, אלא עוד זאת, שגורם בלבול, כביכול, בתפקידו ושליחותו של נשיא ישראל!...

והנה, כל האמור לעיל הוא בתקפו במשך כל השנה כולה, ועאכו"כ כאשר בא יום מיוחד בשנה שאז "מזלו גובר" - הרי בודאי שכל עניני תורתו ועבודתו, הוראותיו ושיחות קודש שלו, הם בתנועה של התגברות, ובמילא, הנתנית-כח היא ביתר שאת וביתר עז.

ושיחות כ"ק ח' חשוון ה'תשנ"ח

והנה, אודות השייכות דתוכן שיחה הנ"ל לכאו"א מישראל בדורנו זה - יש להוסיף עוד ענין:

שיחה זו נאמרה אמנם לתלמידים שלמדו בשיבת תומכי תמימים בתקופה ההיא, שהם שמעו את הדברים באופן ד"והיו עיניך רואות את מוריך", אבל אעפ"כ, בשיחה זו התייחס בעל יום ההולדת והתריע אודות מצב שיהי' בתקופה מאוחרת יותר, ובכללות - שני דורות: הדור הראשון - "אשר חרפו אויביך ה'", והדור השני, תלמידי דור הראשון וממשיכי דרכם - "אשר חרפו עקבות משיחך", כלומר, שמלחמת בית דוד שייכת במיוחד לאלו שנמצאים בעקבתא דמשיחא ממש, שזהו דורנו זה.

ומזה מובן, שתפקיד זה הוטל לא רק על אלו שהיו נוכחים בעת אמירת שיחה הנ"ל, או אלו שנמצאים במעמד ומצב הדומה למעמדם ומצבם של אלו שהיו נוכחים אז, כי אם לכל אלו ששמע שיחה זו הגיעה לאזנם - כתוצאה מציור נשיא דורנו להדפיס ולפרסם שיחה זו - שכן, העובדה ששמעו אודות שיחה זו היא בודאי בהשגחה פרטית, ובלשון המשנה: "כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו", ולכן, מהוה הדבר הוראה ונתנית-כח מאת נשיא דורנו שגם הם צריכים להשתתף במלחמת בית דוד.

ותוכנה של מלחמה זו - לבטל את הענין ד"אשר חרפו אויביך ה'", ולאח"ז - ביטול הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך":

הסוג ד"אשר חרפו עקבות משיחך" אינם "אויביך ה'" - אדרבה, הם יהודים לומדי תורה ומקיימי מצוות, אלא שאינם יכולים לסבול שיהודי אומר "אָט אָט קומט משיח", מכיון ששומעים כבר את פעמי "עקבות משיחך"!...

וזהי אפוא "מלחמת בית דוד" בימינו אלו - לבטל את הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך", וזאת - ע"י הפצת המעיינות חוצה, היינו, שיוצא מדי אמות שלו, אפילו כאשר ד' אמותיו ב"ליובאוויטש"... והולך למקום ה"חוצה", ששם נמצאים אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", ושם מפיץ את מעיינות החסידות!

ופשיטא, שכל זה צריך להעשות בדרכי נועם ובדרכי שלום, אבל -

<<< המשך מעמוד 2

הצלחה'דיקער לערנען"... והיתה נמשכת, כנראה, עוד זמן רב אילולי כמות הקונטרסים היתה נגמרת...

מן המזכירות נמסר כי החלוקה תמשך גם מחר.

בדפוס שמעל 770 [שם כבר רגילים לכל מיני עבודות פתע...] עמלו קשות במשך כל הלילה על הדפסתם של עוד כמה אלפי 'קונטרסים'. בינתיים התרכז קהל רב בבית המדרש הגדול 770 ללימוד הקונטרס במשותף, בשיעור שנמסר על ידי הגה"ח ר' יואל שיי' כהן.

יום שישי, כ"א מר-חשוון

בבוקר עוד בטרם הגיע כ"ק אד"ש 770 כבר צבאו על פתחי הבנין המונים רבים שהמתינו לחלוקה.

מיד לאחר שהגיע כ"ק אד"ש החל שוב לחלק לכל האלפים הרבים את ה'קונטרס' בתוספת הברכה הנ"ל. מכל 'ניו יורק' ומחוצה לה הגיעו המוני חסידים והחלוקה המאוד חריגה ומיוחדת נמשכה עד הצהריים.

החלוקה הביאה עמה גל חדש של התעוררות בלימוד החסידות בכלל ובאהבת ישראל - תוכן ה'קונטרס' - במיוחד. ומיני אותה חלוקה החלו להקבע 770 ובכלל, שיעורים רבים, במשך ימות השבוע, של לימוד ה'קונטרס' בקבוצות.

לא נודע איך הדבר התפרסם כה מהר אך המציאות היתה שבאותה מחצית השעה (של יום חורפי מושלג ולאחר שבתפילת מנחה השתתפו רק כמה מנינים ספורים), חלפו במקום מאות רבות ואם לא יותר...

יום חמישי, כ' מר-חשוון

יום הולדת כ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע

לאחר קריאת התורה הבוקר המשיך כ"ק אד"ש בחלוקת הדולרים שהחל אתמול כשהפעם כבר אלפים ממש! עומדים בתור על מנת לזכות לקבל דולר ולהתברך מפה קדשו בברכת "א הצלחה'דיקער כ' חשוון", שהביאה את כולם להתרגשות רבה.

אבל ההפתעה הגדולה יותר באה רק בערב... היה זה כשחזר כ"ק אד"ש מהצינן הקדוש לאחר ששהה בו מהצהריים. תפילת ערבית הסתיימה וכ"ק אד"ש חזר לחדרו. והנה נמסרה ההודעה: כ"ק אד"ש עומד לחלק עתה את 'קונטרס החלצו' (רנ"ט) של בעל יום ההולדת... לגברים מגיל 12 ולנשים מגיל 11! דל העט מכדי לתאר את ההרגשה המיוחדת שאפפה את שכונת 'קראון הייטס' "כאן ציווה ה' את הברכה", באותה שעה של חלוקה. כל תושבי השכונה נהרו לעבר 770. ועמדו בתורות "אין סופיים" לאורכם של רחוב 'איסטון פארקווי' והסמוכים אליו...

החלוקה נמשכה כשעה כשלכל אחד מאחל כ"ק אד"ש א'



לזכות

הרה"ת מנחם מענדל הווגו רבקה שיחי מישולובין לרגל נישואיהם בשטמו"צ י"ג מר-חשוון ה'תשע"ז

לזכות

הת' מנחם מענדל הכהן בן חנה שיחי לרגל יום הולדתו י"ד מרחשוון לשנת הצלחה בגשמיות וברוחניות לאויש"ט